

υιὸς τοῦ Ἰακωβάκη Ρίζου Γεωργάκης ὁ γνωστὸς ὑπὸ τὸ ἐπίθετον Καμαράσης ¹, ἐκ τοῦ βαθμοῦ τὸν ὁποῖον ἔφερε, διό καὶ εἶχε καταταγῆ μεταξὺ τῶν ἀρχόντων τοῦ Βυζαντίου, δρᾶσας κυρίως περὶ τὰ ἔτη 1750—1780. Εἶναι δὲ ὁ Καμαράσης αὐτὸς ὁ πατὴρ τοῦ Ἰακώβου Ρίζου Νερουλοῦ. Τὸ εἶδος καὶ ἡ ἀξία τῶν ποιημάτων αὐτοῦ φαίνεται ἐκ τῶν ἐξῆς στίχων ἑνὸς «πρὸς τὴν Ἠχώ» :

*Ἠχώ κάμε με τὴν χάρι
πές με ἕνας μὲ δοξάρι,
ποῦ πειᾶ ἐπὶ ἄερος
ποιὸς νὰ ἦν' κι' ἀπὸ ποιὸ μέρος,   (*Εὐως)*

*Κι' αὐτὸς ὁποῖον κινῆση
ἤμπορεῖ πλειὰ νὰ ἐλπῶση
στὴν πληγὴν του θεραπείαν
ἢ κἂν ἄνεσιν καμμίαν ;   (Μίαν)*

*Πές με τὴν γιὰ νὰ τὴν μάθω
ποῦ ἂν τύχη καὶ τὸ πάθω
καὶ νὰ ἦν' μικρὸς ὁ πόνοσ'
πές τὴν σ' ὄλους μας συμφώνως.   (Φόνος) κτλ.*

Τῆς ἰδίας ἐκτιμήσεως ἔχαιρε καὶ ὁ Γεωργίουμακῆς Πρωτοψάλτης, τοῦ ὁποῖου τὸ ἐπίθετον δεικνύει καὶ τὸ ἐπάγγελμα. Ἦκμασε κατὰ τοὺς αὐτοὺς μὲ τοὺς ἀνωτέρω χρόνους καὶ ἐδίδαξεν ὡς καὶ ὁ ἐπίσης στιχουργὸς συνάδελφός του Πέτρος Λαμπαδάριος εἰς τὴν συγκροτηθεῖσαν κατὰ τὸ 1776 εἰς τὰ Πατριαρχεῖα Σχολὴν μουσικῆς ². Ὀνομαστότερος δὲ τούτων

1.— Τὸν Γεώργ. Καμαράσην ὁ Ἀθανάσιος Κομνηνὸς Ἰψηλάντης εἰς «Ἐκκλησιαστικῶν καὶ πολιτικῶν τῶν εἰς θῶδεκα βιβλίον Η' Θ' καὶ Ι' ἦτοι τὰ μετὰ τὴν ἄλωσιν (1453—1789) κτλ. Ἐκθεσόντος Ἀρχιμ. Γερμανοῦ Ἀφθονίδου, Σινάιτου, ἐν Κωνσταντινουπόλει 1870» σελ. 517 καὶ 539 προσονομάζει Σουλουτζιζόργλου. Ἴσως ἐκ τούτου νὰ προσωνομάσθῃ Νερουλὸς καὶ ὁ υἱὸς του Ἰακώβος Ρίζος.

2.— Ἀθ. Κομνηνὸς Ἰψηλάντης ὡς ἀνωτέρω, σελ. 555: «Σχολεῖον μουσικῆς συνεκροτήθη' ὑπεστέθησαν τῷ πρωτοψάλτῃ Δανιὴλ γρ. 400 τὸν χρόνον διὰ νὰ περὶθῆθῃ μαθηματάρη, προσετέθησαν καὶ ὁ λαμπαδάριος Πέτρος καὶ ὁ δομῆστιχος τοῦ διεξιοῦ χοροῦ Γεωργίουμακῆς νὰ παραδίδουσαν πιναδικὴν καὶ στιχηράρι».